

Omer Vilain over de tijd van toen

Tachtig jaar Vindictive

Zeebrugge heeft zijn 'Saint Georgesday' gekend in de laatste maanden van de eerste wereldoorlog. Saint Georges of Sint Joris wordt op 23 april gevierd op de heiligenkalender.

Vandaar de naam voor de fameuze nacht waarop de toegang tot de haven van Zeebrugge werd geblokkeerd door Britse schepen. De Engelsen brachten hun vaartuigen tot zinken beletten zodoende dat vooral de vijandelijke duikboten konden in- en uitvaren.

Mislukt

Oostende beleefde dat Brits

heldenfeit op 10 mei. Om de haven van Oostende te saboteren, brachten vrijwilligers in de monding de *Vindictive* tot zinken. De operatie zou evenwel mislukken omdat het schip te dicht bij havenmonding en op de koop toe niet diep genoeg lag. Het wrak werd naar het Oosterhoofd getrokken, zodat er weer een doorgang was. Tot na de oorlog bleef de 'Vindictive' daar liggen. De manschappen die het leven lieten bij dat havengevecht, werden in een ereperk begraven aan de Stuiverstraat. Ook Duitse soldaten bekochten de sabotagedaad met hun leven.

„Wat macht du hier“...

Het tot zinken brengen van de 'Vindictive' is evenwel tot de verbeelding blijven spreken. Verschillende boeken die

na de oorlog op de markt werden gebracht speken over de raids op Zeebrugge en Oostende.

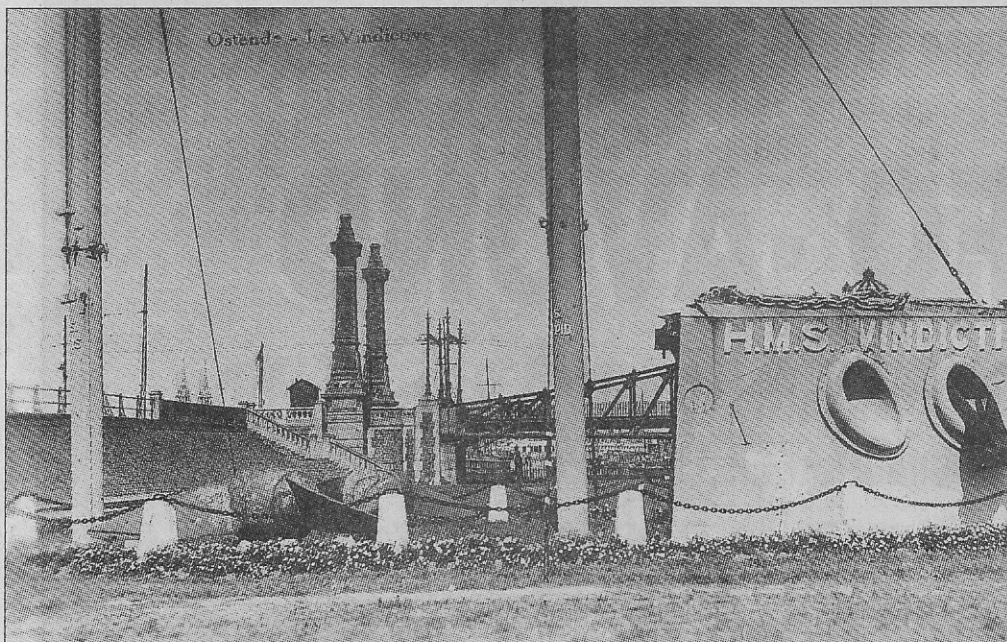
We houden er bij deze verjaardag aan één passus uit een gekend boek aan te halen. Het werd geschreven door de Oostendse onderwijzer Valère Foutry onder de titel *Merkwaardige bladzijden uit de geschiedenis van Oostende* (verschenen in 1938). Daarin beschrijft de auteur op pagina's 106 en 107 wat hij zelf als 18-jarige tijdens de bewuste 'Vindictivenacht' meemaakte. — „Opgeschrikt door het oorlogsgeweld, zaten we die nacht met veel volk verscholen in de kelders van de Koninklijke Schouwburg.

Ik waagde het, onervaren en lichtzinnig, de schuilplaats te verlaten en een kijkje te nemen op de zeedijk. Het was

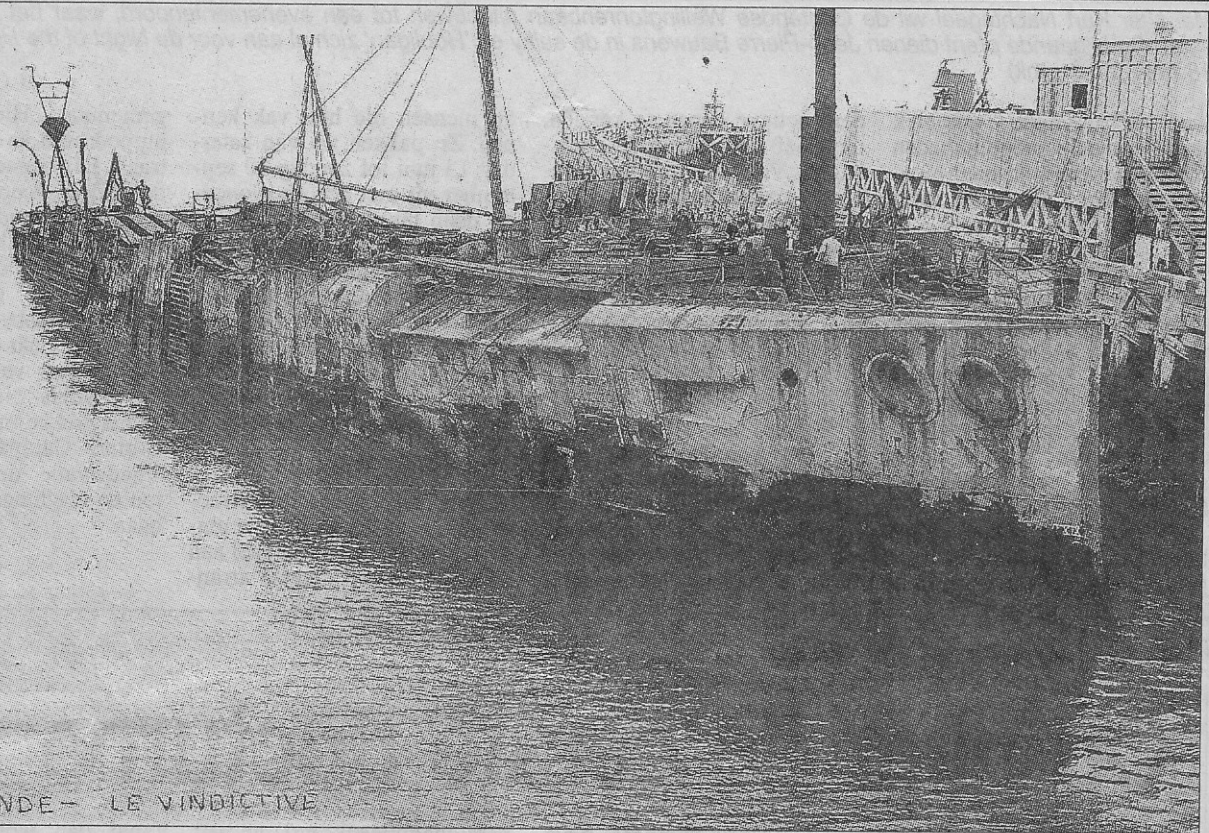
me opgevallen dat er iets buitengewoons aan de hand was. Want het kanongebulder en het geknetter van machinegeweren kon niet enkel van de vijandelijke luchtvloot afkomstig zijn. Tegen de huizen drummend van de Christinaramp, sloop ik vooruit. Af en toe in een deurpost ineenkrimpend wanneer het geraas te geweldig werd. Toen ik de zeedijk naderde bemerkte ik Duitse soldaten van meter tot meter langsheen de balustrade. „Wat macht du hier“ klonk het plots van dichtbij. Mijn hart werd koud en in één ruk rende ik terug de helling af en vluchtte de theaterkelder binnen. 's Anderendaags konden de Oostendenaars met leedvermaak vaststellen dat er een vreemd schip in de haven lag. Iedereen die kwam kijken moest op afstand blijven. Toen wist nog niemand wat de bedoeling kon zijn van de aanwezigheid van dat onbekend vaartuig. Pas later werd de heldhaftige daad van de Britse marine naar waarde geschat.”

Zes maanden later was de oorlog gedaan

Herinneren de graven van de gesneuvelden aan de 'Vindictivenacht', dan mogen we ook het monument in het havengebied nabij de Demeysluis en het Houtdok niet vergeten. Jaarlijks wordt daar hulde gebracht aan de manschappen die op 10 mei 1918 in een ongelijk gevecht omkwamen. Vandaag herinnert ook de Vindictiveaan (vroeger was dat de Keizerslaan) aan een oorlogsdood die zes maanden vóór de wapenstilstand Oostende in het wereldnieuws bracht.

Het 'Vindictivemonument' nabij de Graaf de Smet de Naeyerlaan.

- OSTENDE - LE VINDICTIVE

De 'Vindictive' was in 1920 naast het staketsel aan ontmanteling toe.